

UUTISET

Enemmistö kannattaa kehitysyhteistyötä

Talousnäkymien epävarmuus ei ole lisännyt kriittisyyttä

Selvä enemmistö kansalaisista suhtautuu Suomen harjoittamaan kehitysyhteistyöhön myönteisesti, ilmenee Taloustutkimuksen mielipidemittauksesta. Vaikka taloustilanteet heilahtelevat, ei yleinen mielipide kehitysyhteistyöstä ole muuttunut.

Tänä vuonna Suomi sijoittaa kehitysapuun noin miljardi euroa. Kaksi kolmannesta vastaajasta pitäisi kehitysyhteistyömäärärahat nykyisellään.

”Muutokset mielipiteissä ovat edellisvuoteen verrattuna vähäisiä. Pidemmällä ajalla on kuitenkin havaittavissa, että kehitysyhteistyöhön kriittisesti suhtautuvien osuus kasvaa hitaasti. Myönteisimmät mielipiteet saatiin vuonna 2007, joka oli pitkän talouskasvun viimeinen hyvä vuosi”, toteaa tutkimusjohtaja **Juho Rahkonen** Taloustutkimuksesta.

Avunanto on moraalinen velvollisuus

Myönteisimmin kehitysyhteistyöhön suhtautuivat naiset ja nuoret. Kaupunkilaisten tuki oli vankempaa kuin maaseudun pikkukuntien asukkailla. Nihkeimmin avunantoon suhtautuivat johtajat ja yrittäjät. Tärkeimpänä syynä kehitysavulle pidettiin rikkaiden maiden velvollisuutta auttaa köyhempiä maita. Suomalaisten mielestä apua olisi kohdistettava eniten Afrikan sarven alueelle.

”Köyhimpänä maanosana Afrikka sopii hyvin perinteiseen

mielikuvaan kehitysyhteistyökohteesta. Alueen tilanne on suomalaisilla hyvin tiedossa paitsi uutisten, myös sieltä Suomeen tulevien pakolaisten kautta”, Rahkonen analysoi.

Yksityisinä ihmisinä suomalaiset uskovat voivansa auttaa kehitysmaita parhaiten vapaaehtoisin lahjoituksin. Mielipiteissä korostuivat myös verojen maksaminen ja reilun kaupan tuotteiden ostaminen.

Kansa kaipaa konkretiaa

Kehitysministeri **Heidi Hautala** (vihr.) on ilahtunut siitä, etteivät taloudelliset huonot ajat ole vaikuttaneet ihmisten asenteisiin kehitysapua kohtaan.

”On hienoa nähdä, että epävarmoinakin aikoina suomalaiset haluavat kantaa vastuuta maailmasta. Kansalle olisi kuitenkin tehtävä entistä enemmän selkoa siitä, mitä varoilla tehdään.”

Hautala peräänkuuluttaa kehitysyhteistyön rinnalle eri politiikanalojen välistä johdonmukaisuutta sekä yritysvastuuta.

Taloustutkimus haastatteli tutkimusta varten toukokuussa tuhatta yli 15-vuotiaasta suomalaista.

Tutkimus tehtiin ulkoministeriön toimeksiannosta. Ulkoministeriö on selvittänyt kehitysyhteistyöasenteita vastaavilla haastattelututkimuksilla säännöllisesti 1990-luvulta lähtien.

TANJA KORPELA

Kehitysavulla rahoitetaan muun muassa maataloushankkeita Afrikassa.

Tutustu Tarmokas-tiedonvälityshankkeen toimintaan ja kerro, mistä juuri sinä toivot tietoa Varsinais-Suomessa!

Oripään Okra-näyttelyssä yhteisosastolla Tarmokas-hanke, Työterveyslaitos ja Mela.

Kysy MYEL-vakuuttamisesta ja liity työterveyshuoltoon!

Tervetuloa osastolle D101.

Metropoli-Suomessa monet nykyiset kasvukeskukset tyhjentyvät ja väestö tiivistyy muun muassa Helsinkiin.

Suurkaupunkien Suomessa maalla ei asu kukaan

Suomen väestö keskittyy muutamaankin suurimpaan kaupunkiin, jos kehitys jatkuu samansuuntaisena, kirjoittaa FT Sami Moisio väitöskirjassaan.

Suomea keskitetään 4–6 keskuksen ja muu maa autioituu, väittää filosofian tohtori **Sami Moisio**.

Moisio hahmottaa aluepolitiikassa kolme vaihetta. Ensimmäinen on sotien jälkeen käynnistynyt hajautetun hyvinvointivaltion aikakausi, jolloin Suomea kehitettiin alueellisesti tasapuolisesti.

1980-luvulla siirryttiin hajautettuun kilpailuvaltioon, jolloin aluepolitiikkaa kääntyi hajakeskitetyksi. Päähuomio kiinnittyi maakuntien keskuskauunkien reuna-alueiden kustannuksella.

Kolmas vaihe, johon ollaan paraikaa siirtymässä, on metropolivaltio. Suomen väestö keskitetään muutamaankin isompaan kaupunkiin.

”Aluepolitiikka täytyy kyetä ymmärtämään laajasti, merkityksellisenä osana yhteiskuntapolitiikkaa, eikä irrallisena sektorina, kuten usein käy”, Moisio huomauttaa.

Politiikan suuri linja heijastuu asenteisiin, joita aluepolitiikka ja vaatimukset koko maan elinvoimaisena pitämisestä kohtaavat.

Hajautettu hyvinvointivaltio

Termi ”hajautettu hyvinvointivaltio” kuvaa Moision mukaan hyvin sitä prosessia, joka kesti sotien jälkeiseltä ajalta 1940-luvulta aina 1980-luvulle saakka.

Tätä Moisio kutsuu ”eheytyksen politiikaksi”. Eheytyksessä sosiaalinen ja alueellinen yhdistyivät.

Syntyi alueellisen yhdenvertaisuuden periaate, joka sidottiin sosiaalipoliittiseen uudistamiseen.

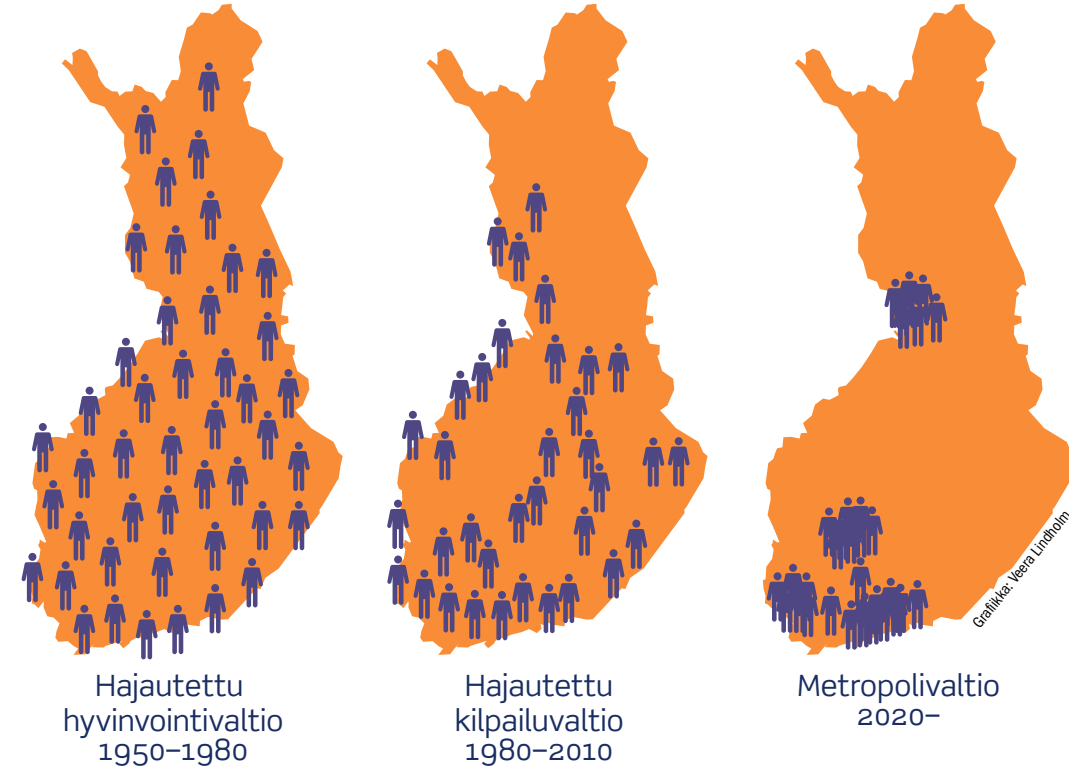
Projektin käynnistyi Pohjois-Suomen teollistamisella ja Lapin kehittämisellä.

Keinojen kirjo oli laaja. Maatalouden alueelliset tuet ja lapsiläisjärjestelmä luotiin 1940-luvulla. Kansaneläkesysteemi syntyi 1960-luvulla.

Peruskoulu ja maakunnallinen yliopistoverkko olivat kenties keskeisimpiä tekijöitä alueellisen tasapainon luomisessa.

Hajautetusta hyvinvointivaltiosta metropolivaltioon

Lähde: Valtio, alue, politiikka – Suomen tilasuhteiden sääntely toisesta maailmansodasta nykypäivään, Moisio Sami 2012

Hajautettu kilpailuvaltio

Hajautetun hyvinvointivaltion aikakausi päättyi 1980-luvulla. Siirryttiin markkinavetoisempaan malliin.

Suomi avautui, mutta samalla osa vanhoista elementeistä säilyi.

”Suomessa on eletty 1980-luvun lopulta aina 2000-luvun alkuun eräänlaista moniakaisuutta. Uusliberaalit, voimakkaaseen ekonomisiin perustuneet reformit sekä paikoin voimakasta valtiösääntelyä sisältävät toimintaperiaatteet ovat kohdanneet ja vuorotteleet”, Moisio huomauttaa.

Hajautettu kilpailuvaltio on sekoitus tehokkuuden ja taasisuuden nimiin vannomista. Kyseessä on leimallisesti noin 25 kaupunkikeskuksen Suomi.

Hajautetun kilpailuvaltion kaudella on tapahtunut koulutettujen nuorten aikuisten silmiinpistävä alueellinen keskittyminen. Kuusi seitsemästä 25–34-vuotiaasta akateemisen loppututkinnon suorittaneesta asuu kahdenkymmenen väestöään kasvattavan seutukunnan alueella.

Kohti metropoli-Suomea?

Kaupunkiseutuja korostava ajattelu löi 1990-luvulta alkaen Suomessa läpi. Ensinnäkin kilpailukykykeskeiseen ajatteluun oli helppo istuttaa ajatus kaupungeista osaamisen ja luovuuden kehtoina.

2000-luvulla kilpailukykyajattelu on mennyt pidemmälle. Hajautettu kilpailuvaltio on korvaantumassa metropolivaltiolla.

”Kehitystä määrittävät aiemasta poikkeavat normit ja arvot, joiden pohjalta yhteiskunnallista kehitystä ohjataan.”

Kansallisen eheyden vaatimus on korvaantunut ”kilpailukykyhysterialla”, Moisio maalailee.

Metropolit ovat väestöpohjaltaan suuria ja kansanvälisesti suuntautuneita kaupunkialueita, joiden katsotaan pärjäävän omillaan kovenevassa kansainvälisessä kilpailussa.

Kääntöpuoli on, että valtaosasta asutettua nyky-Suomea asukkaineen tulee kuluera.

Jos kehitys toteutuu Moision esittämällä tavalla, autioituu ensin maaseutu ja sitten kokonaiset maakuntakeskukset.

Esimerkiksi Seinäjoen, Joensuun ja Rovaniemen kaltaiset kaupungit tyhjentyisivät vuosikymmenten saatossa.

Ruusuja ja risuja keskustalle

Maalaisliiton ja **Urho Kekkosen** merkitys oli keskeinen hajautetun hyvinvointivaltion rakentamisessa.

Moisio kuvaakin kirjassaan Maalaisliitto-keskustaa ”avainpuolueeksi” yhteiskunnan haajuuttamisessa.

”Aluerakenteen kehitys on ollut sidoksissa taloutta ja elinkeinorakenteen muutosta laajempiin poliittisiin kysymyksiin

sekä kamppailuihin ja liittoihin. Ilman tämän huomioimista ei suomalaista aluekehitystä pystytä selittämään”, Moisio korostaa.

Maalaisliitto-keskusta kävi monia poliittisia taisteluja ajessaan läpi aluepoliittisia reformeja. Myös muut puolueet osallistuivat hajautetun hyvinvointivaltion rakentamiseen.

Moision mukaan keskustan aluepolitiikassa tapahtui merkittävä muutos 1990-luvulla. Tuolloin koko Suomen poliittinen kenttä liikahti oikealle, markkinavetoisempaan suuntaan.

Keskusta omaksui muiden puolueiden tavoin politiikkaansa kilpailukykyvaatimukset ja tehtiäi 2000-luvulla jopa oman metropolipoliittisen mallinsa.

Matti Vanhasen toisen hallituksen ohjelmassa puhutaan ”hajakeskitetystä yhteiskunnasta”, joka rakentuisi noin 20 keskuksen varaan.

Edellä mainittu on tosin varsin säyseä verrattuna pidemmälle kehiteltyihin metropolimalleihin, joissa Suomi keskittyisi 4–6 keskukseseen.

JUKKA KOIVULA

Filosofian tohtori, professori Sami Moision väitöskirja ”Valtio, alue, politiikka – Suomen tilasuhteiden sääntely toisesta maailmansodasta nykypäivään” julkaistiin kesäkuussa. Moisio hahmottelee kirjassaan suomalaisen aluepolitiikan pitkää kaarta suhteessa maan yhteiskunnalliseen kehitykseen.

Keskittämisen lyhyt oppimäärä

Sami Moisio korostaa asenteiden merkitystä yhteiskunnan muovautumisessa.

Väitöskirjassaan hän avaa näkymiä ajatusmaailmaan, josta kumpuaa palava halu keskittämiseen.

Koko maan kehittäminen oli sotien jälkeen kansallinen ponistus. Nykyään keskustelua hallitsee kilpailukyky.

Metropolivaltioista puhuttaessa halutaan samalla päästä eroon menneisyyden Suomesta.

”Hajautetulla hyvinvointivaltioilla ei ole enää mainittavaa kaikupohjaa”, Moisio kirjoittaa.

Maaseutu kritiikin ytimessä

Sosiaalisten ja alueellisten erojen tasamiseen perustuva malli on ärhäkän kritiikin kohteena.

”Hyvin mielenkiintoisella tavalla kritiikki kulminoituu termiin ’maaseutu’, jota käytetään väheksyen kuvaamaan menneisyyttä, sulkeutuneisuutta ja alhaista kilpailukykyä.”

Vastakohtaaisesti taloudellinen kilpailukyky, tulevaisuus ja ”aito urbaanisuus” liitetään yhteen.

Paavo Lipposen mukaan hajasijoitus oli epäonnistunut, koska se vesitti pitkäksi ajaksi Etelä-Suomen kasvun.

Toimittajat **Taneli Heikka** ja **Katja Boxberg** haaveilevat radikaalista kaupungistumisesta.

”Suomalaisten pitäisi irrottaua fantasiastaan lapsuuden lemmihaasta. Sinne ei ole paluuta, ei ainakaan yhteiskunnan varoilla”, he kirjoittavat Lumedemokratia-kirjassaan.

Itseään toteuttava metropoliennustus

Suomessa vallitseu Moision mukaan pitkälti yhteisymmärrys metropolikehityksestä.

Keskustelu ammentaa globaalisiaa.

Metropoli mielletään kansainväliseksi yksiköksi, joka on pikemminkin yhteydessä muihin eurooppalaisiin metropoleihin kuin takamaa-Suomeen.

”Metropolikehitystä puoltavat asiantuntijat ja virkamiehet laativat myönteisiä väestöennusteita pääkaupunkiseudulle. Näiden pohjalta valtio myöntää rahaa esimerkiksi rakennus- ja infrahankkeisiin”, Moisio kuvaa.

Metropoliennustus alkaa tällä tavoin toteuttaa itse itseään.

JUKKA KOIVULA

Tulipaloissa on tänä vuonna kuollut 40

Tulipaloissa on ennakotietojen mukaan kuollut tänä vuonna 40 ihmistä kesäkuun loppuun mennessä.

Menehtyneistä noin neljäsosa oli yli 65-vuotiaita, kertoo Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö (SPEK). Kuolonuhreista valtaosa oli miehiä.

Ihmishengen vaatineiden palojen yleisimpiä syttymissyitä olivat tupakka, tulentekevallineet ja kynttilät. Eniten kuolemaan johtaneita paloja syttyi omakotitaloissa.

Palokuolemat ovat kahden viime vuoden aikana vähenyneet, mutta sisäministeriön asettamaa tavoitetta pysyvistä vähenemisestä ei ole saavutettu, sanoo SPEKin johtaja **Matti Orrainen**.

Viime vuonna vastaavaan aikaan palokuolemia oli SPEKin mukaan viisi vähemmän.

STT

POLITIIKASTA LYHYESTI

Metropolialueen esiselvitys käynnistyy

Valtiovaraministeriö ja ympäristöministeriö ovat 3.7. asettaneet johtoryhmän kuntaaudistukseen liittyvän ja metropolialuetta koskevan esiselvityksen valmistelua varten.

Esiselvityksen tavoitteena on kartoittaa metropolialueen tulevat kuntajakoselvitysalueet sekä vaihtoehtoiset mallit metropolihallinnoksi.

Esiselvitystä ohjaa johtoryhmä, jonka puheenjohtajana toimii hallinto- ja kuntaministeri **Henna Virkkunen** (kok.) ja varapuheenjohtajana asunto- ja viestintäministeri **Krista Kiuru** (sd.).

Johtoryhmän toimikausi kestää vuoden loppuun saakka.

Esiselvitys on osa kuntauudistusta sekä valtion metropolipolitiikan toteutusta.

Keskustan opiskelijaliitto poistaisi liikunnasta numeroarvostelun.

KOL: Numeroarvointi pois koulutikunnasta

Keskustan opiskelijaliitto (KOL) vaatii numeroarvoinnista luopumista peruskoulun liikunnanopetuksessa.

Kriteereiltään epämääräinen numeroarvointi ei tuo lisäarvoa liikuntatunteeihin, vaan pahimmassa tapauksessa tuhoaa lopunkin motivaation liikunnan vaikeaksi oppiaineeksi kokeviltä lapsilta, kannanotossa toteetaan.

”Liikuntatuntien ei pidä valmentaa nuoria huippu-urheilijoiksi. Peruskoulusta tulee jäädä jokaiselle nuorelle positiivinen asenne liikuntaa ja kuntoilua kohtaan”, toteaa keskustaopiskelijoiden puheenjohtaja **Petri Hononen**.

Medvedev ärsytti Japania saarivierailulla

Venäjän pääministeri **Dmitri Medvedev** ärsytti tiistaina Japania vieraillemalla kiistellyillä Kurilien saarilla. Venäjä hallinnoi saaria, mutta Venäjä ja Japani ovat kiistelleet niiden omistuksesta vuosikymmeniä.

Vierailullaan Medvedev lupasi parantaa muun muassa saarten infrastruktuuria ja taloustilannetta. Kurileilla on noin 19 000 asukasta.

Japani raivostui kaksi vuotta sitten, kun Medvedev vieraili Kurileilla ensimmäisenä Venäjän presidenttinä. Tuolloin Japani kutsui Venäjän-suurlähettiläänsä kotiin vastalauseena ja maiden välit viilenivät hiysiksi.

Asiantuntijat ihmettelivät Medvedevin uutta vierailua ja povasivat siitä uusia vaikeuksia Venäjän ja Japanin suhteille.